

Když dojde (nejen) víno - slovo na neděli 24. ledna

Milé sestry, milí bratři, vážení posluchači,

vítám vás u slova na dobu po Zjevení Páně. A zdravím Vás pozdravem apoštola Pavla: *Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi. Amen*

Za základ své dnešní úvahy jsem si vybral text z druhé kapitoly Janova evangelia (Jan 2, 1 – 11):

•

1Třetího dne byla svatba v Káně Galilejské. Byla tam Ježíšova matka;

• **2**na svatbu byl pozván také Ježíš a jeho učedníci.

• **3**Když se nedostávalo vína, řekla Ježíšovi jeho matka: „Už nemají víno.“

• **4**Ježíš jí řekl: „Co to ode mne žádáš! Ještě nepřišla má hodina.“

• **5**Matka řekla služebníkům: „Udělejte, cokoli vám nařídí.“

• **6**Bylo tam šest kamenných nádob, určených k židovskému očišťování, každá na dvě až tři vědra.

• **7**Ježíš řekl služebníkům: „Naplňte ty nádoby vodou!“ I naplnili je až po okraj.

- **8** Pak jim přikázal: „Teď z nich naberte a doneste správci hostiny!“
Učinili tak.
- **9** Jakmile správce hostiny ochutnal vodu proměněnou ve víno – nevěděl, odkud je, ale služebníci, kteří vodu nabírali, to věděli – zavolal si ženicha
- **10a** řekl mu: „Každý člověk podává nejprve dobré víno, a teprve když už se hosté napijí, víno horší. Ty jsi však uchoval dobré víno až pro tuto chvíli.“
- **11** Tak učinil Ježíš v Káně Galilejské počátek svých znamení a zjevil svou slávu. A jeho učedníci v něho uvěřili.

I. Podivný úvod

Ježíšova záchranná mise mezi námi začíná na svatbě v Káni. Jsme z toho možná poněkud zaraženi. Možná bychom čekali nějaký velkolepější mesiášský úvod, nebo alespoň zbožnější, než účast na rodinné oslavě, kam je Ježíš pozván i se svými učedníky. Ale dospělé Ježíšovo putování po této zemi podle líčení Janova evangelia začíná opravdu zde, v Káni Galilejské.

II. Když dojde nejen víno

Na té svatbě došlo víno. To ovšem naše rozpaky nějak neumenšuje. Přišel snad Bůh v Ježíši do tohoto světa proto, aby řešil nedostatek vína na své rodinné oslavě? Nejsou snad v našem světě mnohem horší nedostatky, které trápí každého z nás i celé lidstvo? Třeba nedostatek pitné vody, nedostatek vláhy, nedostatek nové očkovací vakcíny, nebo když se někomu z nás nedostává dobrého zdraví ... To jsou přece věci, za něž Pána Boha prosíme v přímluvných modlitbách. Cožpak se někdo z nás modlí za to, aby mu ve špajzu za kuchyní nikdy nechybělo dobré víno? Když dojde někde víno - to je možná nepříjemnost, ale rozhodně ne žádná tragédie.

Možná, že ne. Když náhle napadne trochu víc sněhu, jak se nám to po letech stalo právě v uplynulých dnech, jistě se také neděje nic hrozného. Ale když se kvůli tomu nedostanete včas do práce, nebo zmeškáte důležitou schůzku, začne to být přinejmenším drama. A když se kvůli sněhové kalamitě někam v horách nedostane sanitka, začne ta tragédie přinejmenším hrozit ...

Na začátku loňského roku také mnozí říkali, že ta nová nemoc není horší než obyčejná chřipka. Ale dnes, když už známé mnohé, co vážně onemocněli, nebo dokonce na covid zemřeli, pak je už to mnohem víc osobní...

A podobně, když na svatbě dojde víno, nic se neděje. Není to opravdu žádná tragédie, zejména ne pro ty, kteří o všem slyší jen formou veselé historky, jak někomu někde, daleko a jinde se stalo něco, co nám přijde směšné. Ale pro ženicha, nevěstu či organizátory hostiny to přitom může být přinejmenším velká ostuda ...

A co teprve, když někomu dojde šťáva. Nebo nápady. Když někdo ztratí elán, nebo chuť. Ne jen kvůli nákaze koronavirem, ale chuť do života vůbec. To se také nic neděje?

III. Bůh je právě s námi

Jeden velice chytrý a schopný muž, bohužel i velice zlý a krutý, Stalin, jednou řekl: „*Když umře jeden člověk, je to tragédie, když jich umře milion, je to statistika.*“ A Bůh, překvapivě, bere tento Stalinův výrok vážně. Přichází za námi. To jsme slavili o Vánocích. Že se nám již narodil do tohoto světa. Přichází k nám a soucítí s námi. Zkroušen nikoliv statistikami, nebo stále upravovanými čísly nakažených, nemocných, uzdravených či zemřelých. Ale zkroušen osobními tragédiemi, neštěstím a selháním každého z nás. Přichází právě do toho, co nás doopravdy trápí. Jedině tak má naše vánoční vyznání, že *Bůh je s námi*, význam. On opravdu přichází, aby naše skutečné nedostatky proměnil. V hojnost radosti a lásky svého času.

IV. *Dobré víno až nakonec*

Ta proměna na svatbě v Káni přitom proběhla docela nenápadně. Téměř nikdo si nevšiml, k čemu došlo, rozhodně nikdo nevěděl, jak. Teprve správce hostiny, když ochutnal vodu proměněno ve víno, řekl: ***„ Každý člověk podává nejprve dobré víno, a teprve když už se hostí napijí, víno horší. Ty jsi však uchoval dobré víno až pro tuto chvíli.“***

Ano, tak to bývá. Nejenom na oslavách a hostinách, ale v životě vůbec. Nebo se nám to alespoň tak jeví. Nejprve se podává to dobré a pak se dolévá toho horšího. Nejprve jsou tu radosti a veselí mládí, děti, smysluplná práce, dostatek sil a zdraví. A pak člověku toho dobrého nějak ubývá. Přichází staří, nemoci, chvíle, kdy bolí každý krok a děsí každá další noc i každé nové jitro.

Ale s Bohem to tak není. S ním nejdeme jenom z kopce, nesměřujeme od devíti k pěti. S ním uzříme ještě i lepší věci. Pán Bůh má pro nás to nejlepší přichystané až na konec.

V. *Dost místa i vína pro každého*

Toho vína na svatbě v Káni bylo, podle názoru mnohých, *víc než se vypít dá*. Tomu se my v Huslenkách smíme pousmát. My co jsme zažili různé sborové zabijačky a jiné bohulibé akce, víme, že se to vypít dá. Ještě aby ne! Ale nemusíme se bát. S Ježíšem vždy přichází do našich život další výborné víno. A je ho hodně.

Ono hojnost má však i svůj symbolický význam. Někteří tvrdí, že místo u Boha si člověk musí zasloužit, zarezervovat si ho bezvadným životem. A že to dobré víno je jenom pro někoho, aby zbylo.

Evangelista Jan nám oproti tomu dosvědčuje, že tomu tak není. U Boha je vždycky dost místa pro všechny, kteří vyslyší jeho pozvání. A dostatek toho nejlepšího vína, pro každého, kdo žízní a touží se napít z pramene vody živé.

Pán Ježíš na svatbě v Káni učinil počátek svých znamení, abychom uvěřili, že s ním je to nejlepší ještě před námi.

Modlitba: Děkujeme, Pane, že nám doléváš toho lepšího vína, když nám mizí chuť do života, když ztrácíme elán i sílu, když se nám začíná nedostávat zdraví, když nás opouští naši blízcí. Děkujeme Ti, že prozařuješ svým světlem i všechny naše stíny. A to nejlepší, že máš pro nás nachystané - až na konec a na věky. Amen